

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sanctissimo Christi Iesv Dei Et Hominis Amore

Le Gaudier, Antoine

Coloniae Agrippinae, 1620

Christus Dominus Deus & homo ideo amari debet quia eo fine Deus naturam humanam assumpsit, vt Deum diligere possemus, cum hominem diligimus. cap. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50572)

CHRISTVS DOMINVS DEVS
 & homo ideo amari debet, quia eo
 sine Deus naturam humanam as-
 sumpsit, vt Deum diligere
 possemus, cum ho-
 minem diligi-
 mus.

CAPVT II

August.
13. de
Trinit.
c. 10. &
11.

Hic fuit finis vnus ex præ-
 cipuis incarnationis di-
 uini verbi. Cùm enim Deum
 diligere supernaturali amore
 deberemus, essetq; valde dif-
 ficile homini sensibus im-
 merso & addicto sensibilibus
 bonis, inuisibilem Deum pu-
 rè apprehendere & amare,
 Deus sese hominem fecit, vt
 sese sensibiliter quodammo-
 do faceret amabilem, & sic
 dum homo Christum homi-

nem

nem amat, amaret simul & Deum: nec enim cum præit dux fides in solo homine figuratur affectus dilectionis, sed immergitur profundius in Deum qui homo est, & quem in illo homine tam conspicuum cernit, & adeò amabilem intuetur. Est igitur quædam veluti amoris nostri esca humanitas illa, quam cū vt sibi conuenientem cibum persequitur & accipit, Deum ipsum capit, & ab illo capitur, pascitur, reficitur, & voluntas nostra tota Deo repletur. Neque id solum propterea, quia ob vnionem Hypostaticam non potest amari homo Christus quin Deus ipse qui

1. Quia qui homo est, idem est & Deus.

2. Quia in eo homine testata ratio

A S VNUS

IO DE AMORE

amandi

Deum

elucet.

Aug. in

Manual.

cap. 26.

vnus & idem cum homine
est diligatur : sed quia in eo a-
moris obiecto tota diuinæ a-
mabilitatis vis supra quam
dici, aut cogitari, sentiriue po-
test sita est, adeo vt non tantū
obiectum ipsum amoris in v-
no Christo habeamus præsen-
tissimum & patentissimum e-
tiam sensibus, sed etiā quia ex
eodem diuinæ bonitatis ignis
emicat qui cor nostrum effi-
cacissimis motiuis amoris in-
flammat. Deus enim cū
sit suprema bonitas, est qui-
dem in se summè amabilis;
verum hæc tanta bonitas a-
mari non potest, nisi prout
voluntati applicatur, nec
ignis ille corda nostra in-

flamma-

flammare potest, nisi ea attingat. Eius proprius est locus in sinu Dei, qui sicut suam solus bonitatem comprehendit & possidet; ita seipsum in seipso solus amat quantum amabilis est. Et effuderat quidem extra se per creationem bonitatis illius suæ particulas, quæ & in angelis & hominibus, si modo eas mente conciperent, poterant magnum amoris incendium excitare, sed pauci cordibus suis applicuerunt tanta amoris incentiua, quin potius bonis creatis, quæ per sensus inuadebant in animum, adhærescentes, exarserunt in ordinatissimis amoribus. Venit ergo

ipfemet DEVS, & tota ipfa
 bonitas amabilitasq; descen-
 dit in terram, & ex finu patris
 vnigenitus filius totum simul
 amoris ignem miffurus in ter-
 ras hominem affumpfit. In eo
 homine & per eum hominem
 totam Dei detexit bonitatē,
 benignitatem & amorem in
 nos, ostendit diuitias & the-
 fauros olim reconditos gratiæ
 eius, & misericordiæ infinitæ
 occultiffima viscera nudauit
 ad fundum vsque, aperuit ab-
 ditiffimos fapientiaē fontes,
 omnia deniq; etiam profun-
 da Dei reclusit. Tota ergo di-
 uinaē bonitatis & amabilitatis
 vis in eo homine collocata
 cum Deum & hominem Ie-
 sum

Luc. 2.

*D. Tho.
 opufe.
 60.*

sum Christum diligimus, in
 corda nostra illabitur, & in ijs
 ignem illum vehementer ac-
 cedit, quem ipse venit in ter-
 ram mittere. Non igitur ne-
 cesse est Deum querere in eius
 varijs operibus, & actu quo-
 dammodo reflexo perfectio-
 nes eius inuestigare, vt inde
 eum amare possimus: hinc in v-
 no Christo omnia habemus
 in propatulo, & ex hoc vno o-
 pere diuinarum perfectionũ
 beneficij radij emicant, & sa-
 gittæ potentissimæ emittun-
 tur in corda & amicorum

.nc. 12.

Psal. 44.

& inimicorum

regis.

* *

*

A 7

CAPVT